

КРАТЪКЪ АСТРОНОМИЧЕНЪ РЕЧНИКЪ

Азимутъ на свѣтилото се нарича жгъла при зенита на наблюдателя, заключенъ между меридиана на последния и вертикала на свѣтилото. Той се чете отъ повишения полюсъ къмъ Изтокъ или къмъ Западъ — отъ 0^0 до 180^0 . За удобство често се взема по-малкия отъ 90^0 азимутъ.

Алbedo на едно свѣтило се нарича неговата отражателна способностъ. Колкото по-голѣмо е албедото на дадено свѣтило, толкова повече отъ получената свѣтлина отпраща то къмъ насъ. За алbedo може да става дума само при тъмнитѣ небесни тѣла — тѣзи които нѣматъ собствена свѣтлина, а свѣтятъ само съ отражена такава.

Амплитуда се нарича отдалечението на свѣтилото отъ точкитѣ Изтокъ и Западъ на хоризонта въ момента на изгрѣва или залѣза на свѣтилото. Тя се измѣрва съ джгата отъ хоризонта, заключена между тѣзи точки точки и самото свѣтило въ момента на изгрѣва или залѣза респективно. Амплитудата и азимута се допълватъ до 90^0 .

Астрономическа **линия на мѣстото** се нарича тази изчислена линия, която минава перпендикулярно на азиемута на наблюдаваното свѣтило, нѣкжде по която се намира кораба. Тя е частъ отъ единъ много по-голѣмъ кржгъ, по земното кълбо, отъ всички точки на който се измѣрва една и сѣща височина до дадено свѣтило. Понеже е много малка частъ отъ този кржгъ, линията на мѣстото се представя като права линия.

Астрономическа рефракция се нарича приповдигането на дадено свѣтило вследствие пречупващитѣ се отъ различнитѣ пластове на атмосферата лъчи. Тя е причина видимия изгрѣвъ на свѣтилата да изпреварва истинския, а видимия имъ за-